

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia

MÜRIAADfest

EMTA heliloomingu üliõpilaste teosed

Ete Riin Veer ^{TŠELLO}

Marie Peterson ^{TŠELLO}

Helis Kärbo ^{FLÖÖT}

Darius Gustaitis ^{AKORDION}

Aitana Avilés ^{KLAVER}

Ensemble Alekton, dirigent Dimitrios Konstantinos Rizos

Kaastegev helilooja Sidney Corbett

Kavas

Viktoria Grahv, Sofii Shcherbakova, Reza Kazazi, Yiu Chung Sham

15.10.2025 — 19.00

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia suur saal

Viktoria Grahv (1984)

„Crescendo for Insane Birds“ (2022)

Darius Gustaitis (akordion)

Sofiia Shcherbakova (2000)

„Ballade of Unbroken Heart“ (2024)

Aitana Avilés (klaver), **Helis Kärbo** (flööt),

Ete Riin Veer (tšello)

Reza Kazazi

„Lower Sky“

Helis Kärbo (flööt)

Yiu Chung Sham (1979)

„Whispering Folds“

Polina Solovjova (I viiul), **Annette Nahkur** (II viiul),

Natalia Berestenko (vioola), **Marie Peterson** (tšello),

Marta Beljan (akordion)

Dirigent **Dimitrios Konstantinos Rizos**

Sidney Corbett (1960)

„The saddest red“ (2019)

„Gesänge der Unruhe (Songs of Disquiet)“ (2003)

Ensemble Alekton

Dirigent **Dimitrios Konstantinos Rizos**

„Crescendo for Insane Birds“

Selle teose algimpulss on seotud Prahaga, kus viibisin 2022. aasta suvel. Päevad olid kuumad, aga öhtud äikeselised. Vaatasin aknast, kuidas linnud reageerivad kõuemürinale tormlemise ja karjumisega ning kirjutasin sellest luuletuse, mille ainetel valmis hiljem ka sooloteos akordionile.

Viktoria Grahv on helilooja ja luuletaja. Ta on lõpetanud Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemia koolimuusika erialal (juhendaja Guldžahon Jussufi) ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia bakalaureuseõppe heliloomingu erialal *cum laude* (prof Helena Tulve). Grahv jätkab heliloomingu õpinguid magistriõppes. 2025. aasta suvel täiendas ta end Tšehhi Vabariigis Ostrava nüüdismuusika festivali suvekursusel. Grahvi teosed on kõlanud festivalidel nagu Eesti Muusika Päevad, Suure-Jaani Muusikafestival, festival COMMUTE, Athens Digital Arts Festival (Kreeka), SiMN – International Symposium of New Music (Brasiilia), Ottawa International Animation Festival (Kanada) jt. 2024. aastal pälvis Grahvi teos „Su looriäär üle läve“ peapreemia kammerkoori Voces Tallinn korraldatud naisheliloojate konkursil ning trio „Aia arheoloogia“ peapreemia EMTA heliloomingukonkursil.

Sofiia Shcherbakova on Ukraina helilooja, kelle looming püüab väljendada sügavaid isiklikke tundeid ja mõtteid, olles sageli seotud *uussiiruse* esteetikaga. Ta õpib praegu teist aastat Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia magistriõppes Toivo Tulevi juhendamisel. Shcherbakoval on bakalaureusekraadid nii Ukraina Riiklikust Tšaikovski nimelisest Muusikaakadeemiast Kiievis, kus ta õppis Lesia Dõtško juures, kui ka Eesti Muusika- ja Teatriakadeemiast Tõnu Kõrvitsa kompositsiooniklassist. Hiljuti veetis ta ühe õppesemestri Praha Muusika- ja Etenduskunstide Akadeemias (HAMU). Tema teoseid on esitatud festivalidel nagu Tallinn Music Week, Eesti Muusika Päevad jpt. Oma loomingus püüab Shcherbakova luua intiimse ruumi, kus tundeid ja ideid väljendatakse ausalt ja selgelt.

„Lower Sky“

Sooloflöödile kirjutatud teos on inspireeritud kaasaegse Iraani poeedi Bijan Elahi luulest. Teoses uurib helilooja, kuidas luua motiive, mis lähtuvad sõnade rütmist, kasutades luule loomulikku muusikalist voolu oma töö alusena. See lähenemine loob tiheda seose muusika ja poeesia väljendusvormide vahel.

Reza Kazazi on Iraani helilooja, kes õpib EMTA-s klassikalise heliloomingu erialal bakalaureuse esimesel kursusel professor Toivo Tulevi juhendamisel. Ta omandas oma esimese bakalaureusekraadi matemaatikas ning on õppinud Iraani klassikalist muusikat individuaaltundide kaudu. Kazazi kaasaegne kirjanduslik huvi ja matemaatiline analüütiline taust on kujundanud tema heliloomingulist lähenemist, mõjutades projekte, mis ulatuvad pärsia lühijuttudest ja luulest kuni visuaalkunsti ja filmimuusikani.

„Whispering Folds“

Teos kannab oma pealkirja nii metafoorina kui ka helipildina: peidetud häälte sosistamine, akordioni lõõtsa hingamine ja keelpillide omavahel põimuvad faktuurid. Kolmes osas uurib teos intiimsust, mängulisust ja mõtisklust. Teose esimene osa laieneb õrnade harmooniate ja kergete rütmiliste nüanssidega, nagu sosinad, mis kanduvad pehmetes tekstuurides. Teine osa liigub elava ja tantsuliku energiaga, kus akordion lisab sära ja sügavust. Viimane osa pöördub sissepoole ning traditsioon kohtub modernsusega valgusküllases lõpus. Need kontrastid kutsuvad teose kuulajad helimaailma, kus vaikus ja elujõud, vana ja uus on pidevas põimumises.

Yiu Chung Sham on Hongkongist pärit helilooja. Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias õpib ta heliloomingut professorite Toivo Tulevi ja Tõnu Kõrvitsa juhendamisel, spetsialiseerudes klassikalisele heliloomingule ja

orkestreerimisele. Samuti on ta omandanud erialaseid kogemusi Erasmus+ programmi raames Fabio Cellini ja Sidney Corbetti käe all. Yiu Chung Shami looming hõlmab kaasaegset instrumentaalmuusikat, orkestritöid traditsioonilistele Hiina pillidele, elektroakustilist muusikat ja *live*-elektroonikat. Alates 2023. aastast, mil ta kolis Eestisse, on ta aktiivselt osalenud festivalidel ja kontsertidel, sealhulgas Akusmonium Workshop, festival AFEKT, Ambisonic Workshop, Ensemble for New Music Tallinn ja Eesti Muusika Päevad. Muusika kõrval praktiseerib ta Hiina võitluskunsti Wing Chun.

„The saddest red”

Esmakordselt kohtus Corbett Cy Twombly töödega 1988. aastal Pariisis Centre Pompidous. Need suurskaalalised teosed oma erinevate suhtlusvormidega – vaevu loetavad kursiivis kirjutatud tekstid, salajased sõnumid või sama salapärased läbipaistmatud värvipinnad läbikumava ja mitmekihilise halli tausta peal – on heliloojat sellest ajast saati sügavalt köitnud. Järgneva 30 aasta jooksul on ta külastanud mitmeid Twombly tööde näitusi ja lugenud palju, sealhulgas hiljuti suurepäraselt Mary Jacobuse raamatut „Poetry in Paint: Reading Cy Twombly”. Twombly kunst on Corbetti jaoks saanud omamoodi kaaslaseks. Pealkiri „The saddest red” viitab kunstniku viimaste tööde sarjale „The Rose” (2008), viieosalisele seeriale. Siin tuleb märkida, et emotsionaalne määratlus „the saddest” („kõige kurvem”) on täielikult helilooja enda vaatenurk – kunstnik ise nägi seda tõenäoliselt teisiti. Kuid need sügavalt küllastunud punased roosid, eriti sarja neljas osa, pisarataoliste tilkuvate punaste värvijoontega, kutsuvad esile sügavat ja lahendamatu kurbust. Samas ütleb see reaktsioon rohkem helilooja kui kunstniku või tema töö kohta. Need mõtted Twombly tööde, eriti hiliste kohta, olid helilooja kaaslasteks selle lühikese kvinteti loomisel. „The saddest red” on pühendatud ansamblile Ensemble Wiener Collage ja selle dirigendile René Staarile kingitusena peaaegu kahekümne aasta pikkuse muusikalise sõpruse eest.

„Gesänge der Unruhe (Songs of Disquiet)“

Teos viitab Fernando Pessoa tekstidele, mis avaldati teoses „Rahutuse raamat“, kuid teose neli osa on puhas instrumentaalne kammermuusika, ilma vokaalita. Pessoa maailm on täis arvukaid tema loodud fiktiivseid luuleisikuid, nn heteronüüme, kes loovad polüfoonilise ja samas heterogeense laulu. Selles on olemas pöördumine vaimu poole, teatud vormis spiritualiteet, mis siiski loobub igasugusest välisest ilust: „aga mis metafüüsika võiks olla parem kui puude oma, kes ei tea, miks nad elavad, ei tea, et nad ei tea?“ Corbetti muusika otsib samuti seda äärmuslikku alastust, mille kaudu võib leida ruum küsivale, örnale ja haprale aimule.

„Muusika on minu jaoks vaimse toidu keskne allikas,“ on **Sidney Corbett** märkinud ühes raadiointervjuus. Corbett on kunstnik, kes jääb küll väljapoole „uue muusika“ peavoolu, ent säilitab siiski oma iseseisva ja selgelt nüüdisaegse positsiooni. Tema looming ammutab inspiratsiooni nii laiahaardelistest muusikalistest kui ka muusikavälistest allikatest, sealhulgas kirjandusest ja visuaalkunstist, ning peegeldab ühtlasi filosoofilisi ja teoloogilisi küsimusi. Tema muusikat iseloomustavad lüüriline sensuaalsus ja keerukas rütmiline pulsatsioonide kihistus. Corbett on otsija, uurija, kelle jaoks muusika on väljendusvorm ja viis maailma kirjeldamiseks. Ta on jäänud avatud meelega ja uudishimulikuks – kunstnikuks, kes seab oma esteetika ja selle võimalikud tagajärjed alati kahtluse alla.

1960. aastal Chicagos sündinud Sidney Corbett on õppinud muusikat ja filosoofiat California Ülikoolis San Diegos ja Yale'i Ülikoolis, kus omandas 1989. aastal doktorikraadi. Aastatel 1985–1989 õppis ta Hamburgis György Ligeti juures. 2006. aastast on Corbett olnud kompositsiooniõppejõud Mannheimi Muusika ja Esituskunsti Ülikoolis. Tema loomingu fookus on olnud muusikateater (kuus ooperit), lisaks on ta kirjutanud orkestri-, kammer- ja vokaalmuusikat. Corbetti teoseid avaldab kirjastus CF Peters. 2022. aastast kuulub helilooja Berliini Kunstide Akadeemiasse.

Dimitrios Konstantinos Rizos (Dimitris Rizos) on Kreeka helilooja ja dirigent. Ta on õppinud orkestridirigeerimist Arvo Volmeri juhendamisel Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias ning täiendanud end Frankfurdi Muusika- ja Esituskunste Ülikoolis Christoph Alstaedti ja Johannes Schlaefli juhendamisel. Ta lõpetas bakalaureuseõpingud muusikateoorias ja -kompositsioonis (BM) Hellenic American Universitys, kus tema peamisteks kompositsiooniprofessoriteks olid Theodore Antoniou, Panagiotis Liaropoulos ja Savvas Tsiligiridis. Rizose loominguline portfell hõlmab muusikat sooloinstrumentidele, seadeid klaverile ja vokaalile, kooriteoseid, teoseid erinevatele ansamblitele ja orkestrile. Paljud tema tööd on kõlanud kontsertidel, festivalidel ja akadeemilistes kontekstides. Dirigendina on Rizos juhtinud orkestreid ja ansambleid Kreekas, Eestis ja Saksamaal, sealhulgas Eesti Riiklik Sümfooniaorkester, Philharmonisches Staatsorchester Mainz, Göttinger Symphonieorchester, Staatsorchester Rheinische Philharmonie, Bergische Symphoniker, Kammerphilharmonie Frankfurt, Pforzheimi Kammerorkester ja Ateena Filharmonia Orkester. Aastal 2024 asutas Rizos ansambli Alekton, mis keskendub 20. ja 21. sajandi muusikale, rõhutades eelkõige uudisteoseid.

Alekton keskendub 20. ja 21. sajandi muusikale ning uudisteostele, mis on spetsiaalselt ansambli jaoks loodud. Alektoni moodustavad andekad noored muusikud, kes soovivad oma esitusega avardada muusika võimalusi. Tänapäeval, kus heli, tehnoloogia ja ideed muutuvad kiiresti, ühendab Alekton traditsiooni ja uuendused, tuues kaasa elava ning huvitava kaasaegse muusika kogemuse.

Alektoni koosseis:

Nuria Díaz (I viiul), **Liisi-Mai Krigul** (II viiul), **Natalia Berestenko** (vioola), **Evelin Uue** (tšello), **Viltē Bagdžiūtē** (flööt), **Víctor Tirado** (klarnet), **Albert Woelke** (akordion), **Zhala Islamova** (klaver)

OOTAME KUULAMA

R 17.10 kell 19.00 / EMTA suur saal / tasuta

MÜRIAADfest. Olav Ehala 75

EMTA jazzitudengid

L 18.10 kell 17.00 / EMTA suur saal / tasuta

MÜRIAADfest. „Sügise päikene”

EMTA klassikalise laulu üliõpilased

Kavas Tamberg, Tubin, Sumera

EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kontserdi- ja etenduskeskus

eamt.ee

emtasaalid.ee

facebook.com/muusikaakadeemia

instagram.com/emta_ee

Palume lülitada mobiiltelefon hääletule režiimile.

Kontserdi salvestamine ja pildistamine ilma korraldaja loata
ei ole lubatud.

